ΧΩΡΙΣ ΚΡΙΤΙΚΗΝ

«Ἀνεφάνη πρό τινος εἰς τὰς Ἀθήνας μία ἀστειοτάτη κλίκα κριτική.

Ἡ ὁποία κρατεῖ, λέγει, εἰς τὸ χέρι της, λέγει, πέτρα τῆς κολάσεως λέγει. Ἕως τώρα ἐκαυτηρίασαν τὸν Σουρῆν καὶ τὸν Δροσίνην ὡς ποιητάς! Τώρα ἐρρίχθησαν ἐναντίον τοῦ Ὠδείου καὶ τοῦ διευθυντοῦ του κ. Νάζου. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὠδείου ἠρνήθη εἰς κάποιο ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτὰ μουσικὴν ὑποτροφίαν. Ἠρνήθη δὲ ἀκόμη νὰ παραχωρήσῃ καὶ τοῦ Ὠδείου τὴν σάλαν· ἐπίσης δὲ καὶ τὴν ὀρχήστρα πρὸς ἐκτέλεσιν (execution) μουσικῆς τινος συνθέσεως. Λυπούμεθα εἰλικρινῶς διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν «Ἑστίαν» οὔτε κἂν νὰ γελάσῃ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην αὐτῆς στήλην ἐπὶ τοιούτου εἴδους κριτικῆς».

[«Ἑστία» τῆς 18 Φεβρουαρίου 1903].

— «Εἶνε καιρὸς πλέον ν' ἀκούσωμεν ὀλίγον Grieg, ὀλίγον Bach.

Ἂς ἀφήσωμεν διὰ τὴν Μουσικὴν Ἑταιρίαν, τοὺς χορούς τοῦ Σὲν Σάανς, καὶ τὴν Carmen· τὰ κροτταλοῦντα καὶ λάμποντα αὐτὰ ἔργα τοῦ γαλλικοῦ repertoire, τὰ ὁποῖα εἶνε ἄξια νὰ παίζωνται εἰς πλατείας, καὶ νὰ συνοδεύουν συνομιλίας, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα δὲν συντελοῦν ἰδιαιτέρως καὶ εἰς τὴν μορφωσίν μας».

[Ἀπόσπασμα χρονογραφήματος τοῦ κ. Ν. Ἐπισκοπουλίου δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ν. Ἀστυ», ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ὁ Grieg ἐν τῷ Ὠδείῳ»].

— «Ὅπως οἱ ἀγνοοῦντες τὰ στοιχεῖα τῆς γλώσσης γράφουν εἰς δημοτικὴν διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ ἀνορθογραφία καὶ ἡ ἀσυνταξία θεωροῦνται προσόντα ἀφελείας καὶ ἐκλαϊκεύσεως τοῦ ὕφους, οὕτω τώρα οἱ μηδὲν δυνάμενοι νὰ παράγουν εἴτε λόγῳ ἰδιοσυγκρασίας, εἴτε λόγῳ ὑπερμέτρου νεότητος, εἴτε καὶ ἐκ γεροντικῆς κοπώσεως, ἐπιδίδονται εἰς τὸ κρίνειν κ' ἐπικρίνειν μαρμαίροντες ἐνώπιον παντὸς Ἑλληνικοῦ, ὡσεὶ νὰ τοὺς ἐπότισαν κινίνην. . .

[Ἐφημ. «Ἀθῆναι» τῆς 20 Φεβρουαρίου 1903. Χρονογραφήματα ὑπὸ τὸν τίτλον «Κριτικὴ καὶ Κριτικοί»].

—Φλυαρία—